

Пол ван Остајен

Избрани фламандски съчинения на Пол ван Остајен

Войната и цъфтежите:
 Karmijnrood fataaal: BLOESEM BLOEIEN BLOEMEN
 Нищо няма основание: безпричинно е
 & vlucht = vocht = vlug
 : Бързият течен полет на *fatalitas*.
 Fatalitas:
 Fatalitas:
 Всички сме *oorzaakloos*!
 Lalla lallen vechten vuisten vechten bal – BAAAL
 Световните градове танцувам.
 Snit snik – Jij – Jij een twee
 De maat is er door. Ook – Schrift: Верту
 калу два зонали хори зонтали:
 Всички сме *oorzaakloos*!
 Harmonika, Harmonika – harmonika.

Orkestrion в главата. Sjako...
 & nihil nihil NIHIL nihil. Аз съм Bezette stad, Аз съм Bezette stad:
 ONBLUSBARE LICHT НЕУНИЩОЖИМА СВЕТИНА
oorzaakloos
oorzaaaaakloos
oorzaak loos
loos

Превод и подбор: ВБВ

Редакция на *В памет на Херман ван ден Рек* от Пол ван Остајен

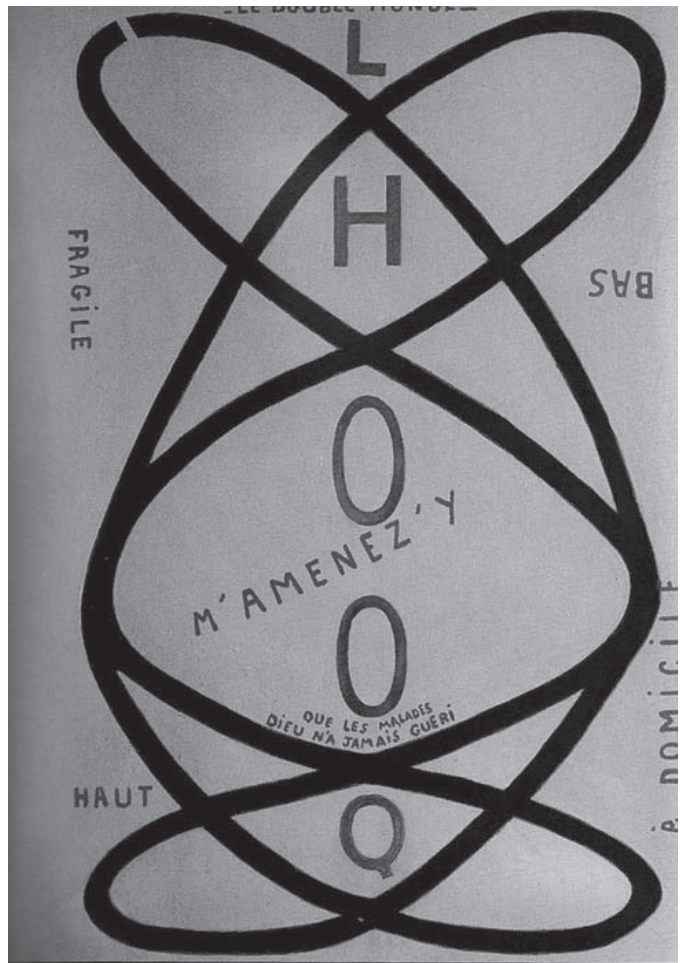
ЦЪФТЕЖИ ЦЪФТЯТ BLOEIEN BLOESEM ЦЪФНИ ЦВЕТА
 Те са прекършени, цветни. Ето: geknakt.
 А хората – slagveld: бойни полета бушуващи вътрешни телата
 в тела:
 те са счупени,
 слабините им строшени: knakken, knak-ken...

Уличните деца откриват постепенно града
 с широко отворени ръце и zij,
 ziiiij, zij улавят изстрела в оголените си очи (нашите лица)
 и nagam.

Излизат цъфтежи от домовете децата на улицата: geknakt
 тяхната дълбинна страст на цветя: да изплатят всяка наша
 тежест
 с телата си... geknakt

А по-късно в своя полет покрай болничното сиво,
 с очна изледнена сянка,
 свещта потрепва: умираща
 с
 НЕУНИЩОЖИМА светлина на slagveld цветя
 ТЕЛА.

Редакция: ВБВ

Преразказ от фламандски и редактиране на *Стих 4* от Пол ван Остајен

Искам да бъда лице
 В начало започва с Lalla, lallen, Lalla, lallen, lillen...
 Вертикално
 и
 пропуснато е lullen, но пък има
 huilen:
 плача, плач, сълзи –
 Ю-ю-юмрук.
 От „плача“ скача директно на „влача“ (вероятно по пода).
 Юмрук. Бой – [удар] [всичко на един ред]. На същия ред:
 юмрук, кулак и
 топку
Рук, юмрук, пребой, избой. Брооорrrrrr...
 [Това са вероятно телесни и високочестотни звуци от
 напрежение
 и свистене, прекарани
 през усилвател. Но те не фигурират в *Стих 4*]

юм-ру-ци-те са топ-ки: угват нагоре-надолу,
 подскачат по лицето, нараняват го.
 Очи, зъби, бузи, чело, нос, уши, очи, зъби...
 : vrouw van vroeger komt
 този груг мъж е напрежение-волтаж
 в юмруците е болка скрита – се открива
 (отвъд болката юмруци само)
 [повторения]
 (отвъд болката юмруци само)
 скачам, скачам, скача. И натрупва, и натупва.
 : но юмруците са клопки: угват надолу-и-отголу.
 Викам: Лала, леле, лала, Лало!
 Сърповиден кокал-крак. Sikkelbeen в главата.
 (Jawel)

Лавина пада (срутва се) lawine в
 мен в мялото лавина ти
 jij jij jij jij – Ти, ти – ти...
 jij daar daaaaaar jijij
 Кои си ти? – той нима,
 но се влива,
 натрупва
 юмрук - LAWINE
 Няма отговор. Буквите – вертикално падащи тела.
 гишам – искам – гишам [да гиша уска]
 да гишам
 искам риба
 бъда риба [да бъда риба]
 и накрая всичко просто ще
 приключи
 и
 завърши със стих номер 4:
ik wil een VIS zijn

Преразказ и редакция: ВБВ

